

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl samosoudkyně Mgr. Lucíí Trejbalovou ve věci

žalobkyně: X, narozena dne X
bytem X

proti

žalovaná: Česká správa sociálního zabezpečení
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 12. 3. 2020, č. j. X

takto:

- I. Žaloba proti rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 12. 3. 2020, č. j. X, se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou postoupenou žalovanou soudu v zákonné lhůtě pro podání žaloby se žalobkyně domáhá přezkoumání shora uvedeného rozhodnutí žalované, kterým byly zamítnuty její námitky a potvrzeno rozhodnutí ze dne 17. 12. 2019, č. j. X. Uvedeným prvostupňovým rozhodnutím žalovaná zamítla žádost žalobkyně o invalidní důchod pro nesplnění podmínek § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, neboť žalobkyně není invalidní.

2. Žalobkyně nesouhlasila s posouzením zdravotního stavu a závěrem o poklesu pracovní schopnosti pouze o 15%, namítala, že pokles pracovní neschopnosti je vyšší. Uvedla, že má revmatoidní artritidu, jezdí často na pohotovost či k obvodnímu lékaři s bolestivě nateklými klouby, což jí znemožňuje pohyb a pracovní zařazení. Není schopna se o sebe často postarat pro velké bolesti, na které nezabírají léky na bolest. Žádala o přezkoumání stavu posudkovým lékařem a doložila aktuální lékařské zprávy. K výzvě soudu upřesnila, že podává správní žalobu proti rozhodnutí žalované.
3. V písemném vyjádření k žalobě žalovaná zopakovala skutečnosti uvedené v napadeném rozhodnutí. Navrhovala, aby k posouzení zdravotního stavu žalobkyně vyžádal soud posudek Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí, který je dle ustálené judikatury NSS považován za povinný důkaz. Pro případ, že nebude prokázána invalidita žalobkyně, navrhovala žalovaná zamítnutí žaloby. V opačném případě ponechala rozhodnutí na úvaze soudu.
4. Z předloženého správního spisu soud zjistil následující rozhodné skutečnosti:
5. Dne 7. 10. 2019 podala žalobkyně žádost o přiznání invalidního důchodu. V rámci zjišťovací prohlídky byl posudkovým lékařem OSSZ Česká Lípa vypracován posudek ze dne 4. 12. 2019, podle kterého žalobkyně není invalidní podle § 38 zákona o důchodovém pojištění, neboť byl zjištěn pokles pracovní schopnosti celkem pouze o 15 %. Zdravotní stav žalobkyně byl posouzen dle kapitoly XIII, odd. A, položka 2a přílohy č. 1 vyhlášky č. 359/2009 Sb. Na základě tohoto posudku žalovaná rozhodnutím ze dne 17. 12. 2019 zamítla žádost žalobkyně o přiznání invalidního důchodu pro nesplnění podmínek § 38, § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění.
6. V řízení o námitkách byl zdravotní stav žalobkyně znovu posouzen. I podle posudku posudkové lékařské služby žalované ze dne 19. 2. 2020 se u žalobkyně jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, kde rozhodující příčinou je asymetrická oligoartritida podle kapitoly XIII, odd. A, položka 2a přílohy č. 1 vyhlášky č. 359/2009 Sb., s mírou poklesu pracovní schopnosti na horní hranici stanoveného rozpětí o 15%. Posudek obsahoval důvody, pro které nebyly komorbidity (vertebrogení algický syndrom a astma) zvoleny rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Současně posudek konstatoval, že procentní míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu § 3 citované vyhlášky nemění. Ze závěrů tohoto posudku vyšla žalovaná při vydání žalobou napadeného rozhodnutí, kterým námitky žalobkyně podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, zamítla, a prvostupňové rozhodnutí potvrdila, protože po přezkoumání zdravotního stavu žalobkyně činí pokles pracovní schopnosti 15 %, nejsou splněny podmínky pro vznik invalidity podle § 38, 39 odst. 1 a 2 zákona o důchodovém pojištění, neboť nenastal pokles pracovní schopnosti nejméně o 35 %.
7. Krajský soud napadené rozhodnutí a řízení jeho vydání předcházející přezkoumal v řízení dle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), v rozsahu a z hlediska uplatněných žalobních námitek, které se týkaly posouzení stupně invalidity žalobkyně, vycházel přitom ze skutkového a právního stavu v době rozhodování správního orgánu, v souladu s § 75 odst. 1, odst. 2 s. ř. s. K projednání žaloby nařídil soud ústní jednání, při němž žalovaná setrvala na svém stanovisku, žalobkyně se nedostavila.
8. Podmínky pro získání a trvání nároku na invalidní důchod jsou stanoveny zákonem o důchodovém pojištění. Podle § 39 odst. 1 citovaného zákona je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní

schopnosti nejméně o 35 %. Podle § 39 odst. 2 písm. a) uvedeného zákona jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, jedná se o invaliditu prvního stupně; jestliže podle § 39 odst. 2 písm. b) uvedeného zákona poklesla nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně; a pokud poklesla nejméně o 70 %, jedná se podle § 39 odst. 2 písm. c) uvedeného zákona o invaliditu třetího stupně. Způsob posouzení pracovní schopnosti obsahuje § 39 odst. 3 až odst. 8 zákona o důchodovém pojištění a prováděcí vyhláška č. 359/2009 Sb. příloha č. 1 uvedené vyhlášky obsahuje výčet druhů jednotlivých zdravotních postižení, s uvedením procentní míry poklesu pracovní schopnosti a posudkovými kritérii. Rozhodnutí o dávce invalidního důchodu je tedy závislé na odborném posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti, na základě kterého je určen stupeň invalidity pojištěnce.

9. V soudním přezkumném řízení proto bylo doplněno posouzení zdravotního stavu žalobkyně Posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí, pracoviště Ústí nad Labem (dále jen „posudková komise“), v souladu s § 4 odst. 1 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, dle kterého posudkové komise posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového zabezpečení. Protokolem o jednání a posudkem posudkové komise provedl soud dokazování v rámci nařízeného ústního jednání. Tímto měl požadavek žalobkyně, aby k posouzení jejího zdravotního stavu vyžádal přezkoumání posudkovým lékařem, za naplněný.
10. Podle protokolu o ústním jednání ze dne 9. 11. 2020 jednala posudková komise v příslušném složení, za účasti odborné lékařky z odboru fyziatrie a rehabilitačního lékařství. Žalobkyně se k jednání dostavila, posudková komise ji vyslechla k předchozímu pracovnímu zařazení, konstatovala, že od 16. 12. 2019 je žalobkyně evidována jako uchazečka o zaměstnání, měla vystavenou pracovní neschopnost pro bolest kloubů. Žalobkyně se vyjádřila k subjektivním potížím, odborná lékařka provedla vlastní vyšetření jejího zdravotního stavu. Žalobkyně předložila při jednání posudkové komise další lékařské zprávy, které se staly podkladem při hodnocení zdravotního stavu žalobkyně. Posudková komise v posudku ze dne 9. 11. 2020 konstatovala, že žalobkyně nebyla k datu vydání napadeného rozhodnutí invalidní podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění, nešlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35 %. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně posudková komise shledala periferní asymetrickou oligoartritidu, RF i ANA negativní, s tím, že oligoartikulární zánětlivá aktivita je mírná, bez deformit, bez závažného funkčního omezení kloubů horních i dolních končetin, bez podstatného omezení svalové síly a zánětlivých projevů. Zdravotní postižení posudková komise hodnotila podle kapitoly XIII, odd. A, položka 2a přílohy č. 1 vyhlášky č. 359/2009 Sb., s procentním rozpětím míry poklesu pracovní schopnosti 10 – 15%, přičemž použila horní hranici 15 %, kterou použila s ohledem k lehkému vetebrogennímu syndromu polytopnímu při vadném držení těla a svalové dysbalanci. K použití § 3 odst. 1, odst. 2 uvedené vyhlášky nenašla posudková komise objektivní důvod. Dále uvedla, že položku 2b stejné kapitoly a oddílu nemohla použít, protože se z funkčního hlediska o toto stadium nejednalo.
11. Provedené důkazy – posudek posudkové komise ze dne 9. 11. 2020 ve spojení s protokolem o jednání posudkové komise – soud hodnotí podle § 77 odst. 2 s. ř. s. Při hodnocení posudku posudkové komise vypracovaného v intencích § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. soud zjišťuje, zda byla během posudkového řízení dodržena příslušná zákonná ustanovení upravující činnost posudkové komise a posudek obsahuje stanovené náležitosti. Posudek

soud hodnotí z hlediska úplnosti, přesvědčivosti a správnosti. Pokud soud neshledá žádné skutečnosti posudkový závěr zpochybňující, respektuje jeho závěr o hodnotě míry poklesu pracovní schopnosti, neboť sám nemá medicínské znalosti a nedisponuje pravomocí hodnotit zdravotní stav a pokles pracovní schopnosti posuzovaného.

12. V souzeném případě posudková komise vypracovala posudek v řádném složení, za účasti odborné lékařky z oboru fyziatrie a rehabilitačního lékařství, což odpovídá tomu, že žalobkyně má dlouhodobé potíže s artritidou a její zdravotní stav byl objektivizován především lékařskými zprávami z revmatologické ambulance a oddělení léčebné rehabilitace. Přítomnost odborné lékařky z uvedeného oboru byla logicky zvolena také s ohledem na to, jaká rozhodující příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu byla určena při předchozím posouzení posudkovými službami OSSZ a žalované a s ohledem na zdravotní postižení uváděné v lékařských zprávách v posudkové dokumentaci žalobkyně. Z toho soud dovozuje, že zdravotní stav žalobkyně mohl být řádně zhodnocen dle posudkových kritérií, jak jsou stanovena v kapitole XIII, odd. A přílohy č. 1 k vyhlášce č. 359/2009 Sb., která zahrnuje revmatoidní artritidu.
13. Soud dále ověřil, že posudková komise měla pro posouzení zdravotního stavu žalobkyně dostatek podkladů. Konkrétně vycházela z podkladů ve spise OSSZ a posudkové lékařské služby žalované, zdravotní dokumentace praktické lékařky X. K dispozici měla posudková komise zejména celou řadu odborných lékařských zpráv z oboru revmatologie a z léčebné rehabilitaci, včetně aktuálních lékařských zpráv. Vycházela pak zejména z posudkově nejvýznamnějších lékařských zpráv z období vydání rozhodnutí správních orgánů, neboť invaliditu posuzuje k datu vydání napadeného rozhodnutí. Posudek posudkové komise závěry odborných nálezů reflektoval, konstatoval mírnou zánětlivou aktivitu, bez deformit a závažného funkčního omezení kloubů horních a dolních končetin, v souladu s objektivními lékařskými závěry, bez podstatné omezení svalové síly a zánětlivých projevů.
14. Podle názoru soudu posudková komise přesvědčivě určila rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně, zcela ve shodě s předchozím posudkem OSSZ a posudkem posudkové lékařské služby žalované, kterou je periferiální asymetrická oligoartritida, jež byla diagnostikována o revmatologem X i X v ambulanci léčebné rehabilitace. Žádná z lékařských zpráv nevyvrací, že by byla rozhodující příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu určena nesprávně, či že by zdravotní postižení neodpovídalo zařazení dle kapitoly XIII, odd. A, položka 2a přílohy č. 1 vyhlášky č. 359/2009 Sb.
15. Soud se zabýval i tím, zda posudek obsahuje důvody, pro které posudková komise onemocnění nehodnotila dle následující položky 2b. Posudková komise uvedla, že u žalobkyně se z funkčního hlediska o další stadium nejednalo. Podkladem pro posouzení přitom bylo i vlastní vyšetření provedené odbornou lékařskou, která konstatovala přiměřenou sílu horních končetin a neomezený rozsah kloubů dolních končetin, bez poruchy cití, klouby bez otoků, svalová síla oslabena antalgicky v pravé kyčli, používání francouzské hole lékařka hodnotila jako nevhodné. Hodnocení odpovídá závěrům posudků OSSZ i žalované.
16. Ve shodě s posudky posudkového lékaře OSSZ a posudkové služby žalované posudková komise zvolila míru poklesu pracovní schopnosti na horní hranici vyhláškou daného procentního rozpětí, tj. o 15 %, což odůvodnila přítomností dalšího onemocnění, tzv. komorbidit, kterým je lehký vertebrogenní syndrom polytopní při vadném držení těla a svalové dysbalanci. Posudková komise tuto horní hranici nezvýšila podle § 3 odst. 1, odst. 2

vyhlášky č. 359/2009 Sb., což odpovídá tomu, že přítomnost dalšího onemocnění byla zohledněna již při volbě horní hranice procentní míry poklesu pracovní schopnosti o 15 %.

17. Soud tedy dospěl k závěru, že v posuzovaném případě byl zákonným způsobem zjištěn pokles pracovní schopnosti žalobkyně o 15 %, tedy méně než o 35 %. Proto se u žalobkyně nejedná o invaliditu ve smyslu § 39 odst. 1, odst. 2 zákona o důchodovém pojištění. U žalobkyně tedy nebyly splněny podmínky dle § 38 zákona o důchodovém pojištění pro nárok na invalidní důchod, žalovaná rozhodla o zamítnutí její žádosti o invalidní důchod v souladu se zákonem, o námitkách žalobkyně rozhodla žalovaná v souladu s § 90 odst. 5 správního řádu ve spojení s § 88 odst. 8 zákona č. 582/1991 Sb.
18. Na základě shora uvedené argumentace shledal soud žalobu nedůvodnou, a proto ji zamítnul postupem podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
19. O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., neboť neúspěšné žalobkyni náhrada nákladů řízení nepřisluší a žalovaná na ni nemá podle § 60 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 118d odst. 1 zákona č. 582/1991 Sb. nárok.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Liberec 17. prosinec 2020

Mgr. Lucie Trejbalová
samosoudkyně